

ஸ்ரீ :



உக்கிள்ளி ஹயக்ரீவரத்னமான ஸ்தோத்திரம்

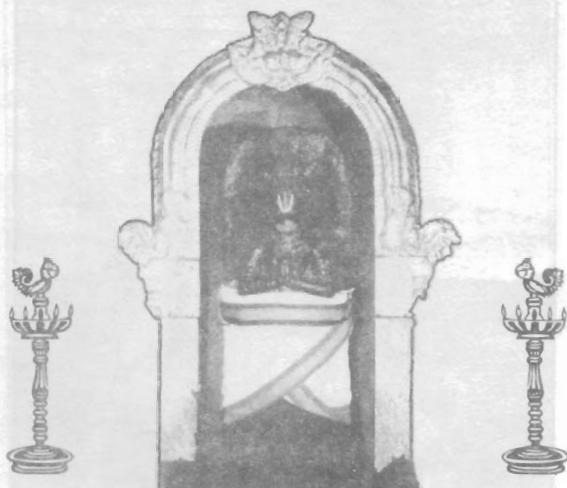


"ஞானாநந்த மயம் தேவம் நீர்மலஸ்படிகாக்ருதிம்
ஆதாரம் ஸர்வ வித்யாநாம் ஹயக்ரீவ முபாஸ்மஹே"

ஶ



ஸ்ரீ லக்ஷ்மி வையக்ரீவ ரத்னமாலை ஸ்ரீதாத்திரம்



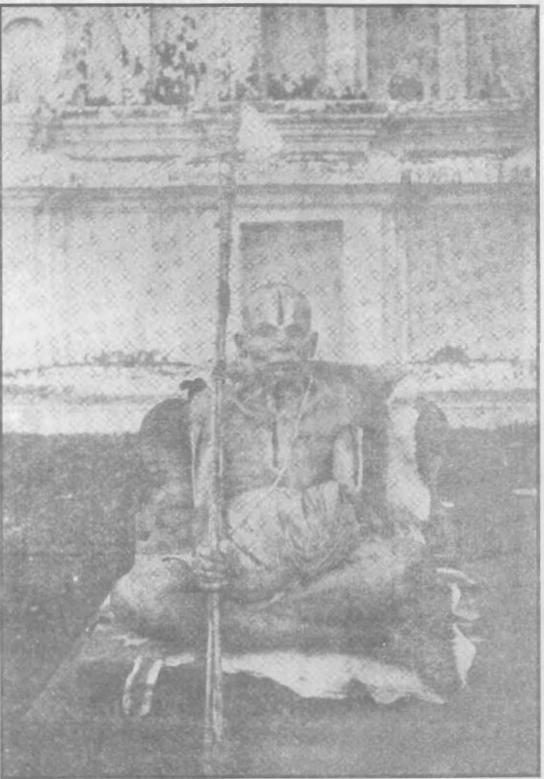
ஸ்ரீ லக்ஷ்மிஸரஸ் மாருதி

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி வையக்ரீவ ரத்னமாலை ஸ்ரீதாத்திரம்
தாத்திரேஷுநாதரே சிவாவாகத்தாலீக்யமூர் பூ
ஷாஹவ துப்சமிக்ரியால

Published By :

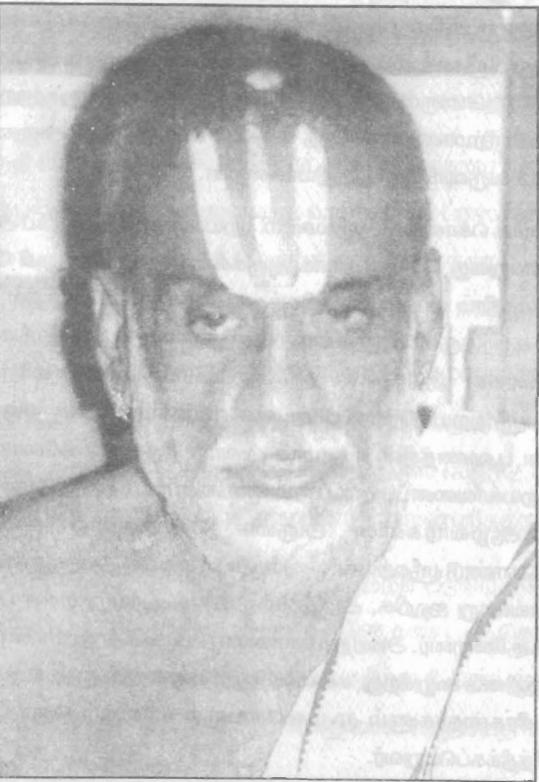
Sri Lakshmi Saras Maruthi Trust
Ramakrishna Nagar, Pondicherry.

Free Distribution



ஸ்ரீமத்பரம... அபிநவராங்கநாத ப்ரம்ஹதந்த்ரபரகால மஹாதேசிகன்
(மைசுரி)

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவரத்னமாலா ஸ்தோத்தீரத்தை
அருளிச்செய்த மஹான்



கோடி கண்ணிகாதானம் தீருக்குடந்தை
ஸ்ரீ ஸௌந்தரதாதயார்ய மஹா தேசிகன்

Swami Sivananda Ashram
Sri Yukteswar Giri Ashram
Sri Swami Sivananda Ashram
Sri Yukteswar Giri Ashram

வாய்மொழி எண்:

Rs. CHART

1971ம் வருடம் ஆணி அனுஷாம் (5-7-1971) சிம்ம லக்ளோம் கவுடிய சுப்பியாக சுபத்தினத்தில் புதுவை ஸ்ரீ ராமசிருத்தேனா நகரில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ லக்ளோம் ஹயக்ரீவன் ஸன்னிதி மஹா ஸம்ப்ரோக்ஷனம் நிறைவேறியது. எம்பெருமானின் தீவ்ய கொக்கூட்டுவத்தால் பூத்தேஸ்ரி மஹா ஜனங்களுக்கு மட்டுமல்லது நம் பாரத பிரதேச மக்கள் அனைவருக்குமே அருள்பாவித்து வருகிறார். ஒரே ஸன்னிதிபில் ஸ்ரீலக்ளோம் ஹயக்ரீவன், ஸ்ரீலக்ளோமி நரளிம்மன், ஸ்ரீலக்ளோமி வராஹன் மூவரும் எழுந்தருளியிருப்பதும் ஸ்ரீ சுதாங்கர் ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் யாவரும் எழுந்தருளியிருந்து அபார அனுக்ரஹங்களைச் செய்து வருகின்றனர். கோயில் நிர்மாணமாகி இந்த வருஷம் கொன்று ஆணி அனுஷாம் (10-7-2003) கவுடிய சுபத்தினத்தில் 32 வருஷங்கள் பூர்த்தியாகின்றன.

இதை சிறப்பாகக் கொண்டாட ஸ்ரீலக்ளோமி ஹயக்ரீவனைப் பற்றிய அரிதான ஒரு தீவ்ய ஸ்க்தி வெளியிடப் பெறுவது பொருந்தமாக இருக்கின்றது. ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் அருளிய ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ ஸ்தோத்திரம் யாவரும் அறிவர். மைகுர் பரகால மத்தில் 33வது பட்டத்தில் மூர்த்தாயிலிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்ரீங்கநாத மஹா தேசிக பரகால ஜீயர் அவர்கள் இதிலுள்ள ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ ரத்னமாலா ஸ்தோத்திரத்தை அருளிச்செய்தவர். ஸ்ரீ ஹயக்ரீவா உபாக்யான வியாக்யானமாக அவர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ ரத்ன பூஷணத்தின் ஸாராமாக ஸ்வாமி இந்த 32 கலோகங்களை அருளிச்செய்துள்ளார். ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனைப்பற்றிய பிரமாணங்களிக், யஜாஸ், அதாற்வணை வேதங்களில் கிடைப்பவையும், ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களில் கிடைப்பவையுமாகிய பிரமாணங்களைக் கொண்டு ஸ்ரீஹயக்ரீவனும், அவர் மழியில் அமர்ந்துள்ள வாக்தேவியாகிய மஹாலக்ளோமியும் எவ்வாறு ஜஹரிக, ஆழமிக மோகஷப்ரயந்தமான பலன்களைத் தமது தாஸர்களுக்கு வழங்குகின்றனர், அவர்தும் கருணைப் பெருக்கின் தீரும் என்னவென்பதை இந்த அரிய ஸ்தோத்திர த்தினைக் கவுழிக்கிறது. கல்விபயிலும் மாணவர்களும், உத்தியோகம் பார்க்கும் மஹனியர்களும், கீரகள்தற்களும் முழுச்சங்களும் யாவரும் ஒருங்கே அபரிமிதமான பயன்களை கடுகு சித்திக்கப்பெறுவர்.

இந்த அரிய ஸ்தோத்திரத்திற்கு தமிழ் பொழிப்புரை தந்தருளிய ஸ்ரீ உப.வே மஹாமஹாபாத்யா, பையம்பாட ஸ்ரீவத்ஸாங்காச்சார்ய ஸ்வாமியுடைய எரிமையான ஸ்வபாவத்திற்கு நன்றி கவுஹதா?

அன்னாரின் வாசாமகோசரமான, மஹத்தான் பொருள் பொதிந்த கலோகங்களுக்கு அல்பச்சுதற்களும் புரிந்து கொள்ளும் நடையில் பொழிப்புரை வழங்கியதற்கு விள்மையப்பட்டு நிற்பதா? அடியேனின் பிரார்த்தனைக்குத் தயங்காது செவி மடுத்து. அடியேனை ஒரு பொருட்டாக மதித்து பொழிப்புரையும் எழுதி அக்கப்பிழைகளையும் வலிய முன்வந்து திருத்தியருளி புத்தகம் வெளிவர காரணக்ரத்தாவாக இருந்ததற்கு எவ்விதம் நன்றி பாராட்டுவது என்று புரியவில்லை. ஒம் ஸ்ரீ மணோ பிரிண்ட்ஸ் குறுகிய காலத்தில் தாமே சொந்த அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு புத்தகத்தை வெளியிட்டுத்தந்ததற்கும் அளப்பரிய நன்றி பாராட்டுகிறேன்.

ஸ்ரீமத் மஹாபாரதம் சாந்தி பர்வாவில் திருக்கும்

ஹயசிர உபாக்யானத்தின் வியாக்யானமாகிய

ஹயசிரோ பூஷணம் விவரித்துக்கவறும்

ச்சுதி ஸ்ம்ருதிகளின் அர்த்தம் கலோகங்களாக ஸ்ரீப்ரஹ்மதந்த்ர

ஸ்வதந்த்ர பரகால மத்தின் 33-வது பட்டம் ஜீயர் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ லக்ளோமி ஹயக்ரீவ ரத்னமாலா ஸ்தோத்திரம்.

வாக்சாக்யா ஸ்ருதி ஸ்ம்ருத்யதீத சுபத்னோர் வாஸ்தேவஸ்ய ஸுரத்தி :

ஜ்ஞாதா யத்வாகுபஜ்ஞும் புவி மனுஜவரை வாஜிவக்து ப்ரஸாதாதி

ப்ரக்யாதாச்சர்ய சக்தி : கவிகதகஹரி : ஸ்ரவதந்த்ரஸ்வதந்த்ர :

த்ரய்யந்தாசார்ய நாமா மம ஹ்ருதி ஸததும் தேசிகேந்த்ர : ஸ இந்தாம்॥ 1

ஸத்தவஸ்ததம் நாபி பத்மே விதி மத தீதிஜம் ராஜஸம் தாமஸம் சாபி

அப்பிந்தவோருத்பாத்ய தாப்யாம் அபஹ்ருத மகிலம் வேதமாதாய தாத்ரோ

தத்தவா த்ராக் தெள ச ஹத்வா வரகணமதிசத் வேதஸே ஸத்ர ஆதெள

தந்த்ரம் சோபாதிசத் யஸஸ மம ஹயசிரா மானஸே ஸன்னிதத்தாம்॥ 2

அத்யாஸ்தேங்கம் பரா வாக் வர ஹயசிரஸோ பர்த்துர் ஆசார்யகே யா

வாஞ்சாவாந் ஜதரேயோபநிஷதி சரமாத் ப்ராக்தனே கண்ட ஆதெளி

யஸ்யா வீணாம் ச தைவீம் மனஸி விநிததத் க்யாதிம் ஏதி அத்யந்தயமந்த்ரே

ஸேசானா ஸ்ரவவாசோ மம ஹ்ருதயகதா சாரு மாம் வாதயேத் வாக॥ 3

கிருஷணம் விப்ரா யமேகம் விதுராபி பவாதா வேதயோர் ஆதிமாந்தே

ஸ்ரஷ்டா விஸ்ரம்ஸமான:ஸ்வமத ஸமததாத் சந்தஸாம் யேன தானாதி

க்ருஷணம் விஷ்ணும் ச ஜீவ்ணும் கலயிதுராபி யஸஸம்ஹிதாம் ஆயுருக்தும்

வாக்சிலிஷ்டம் ப்ராணமேனம் ஹயமுகம் அனுஸந்ததமஹே கிம் வருதான்யை॥ 4

பிரக்யாதா யாச்வலோயன்யதிகபல தச்சலோக்யபிக்யா ததந்த:

ச்சுத்யக்தா வாக் ஸரஸ்வத்யபி ஹயமுக தே சக்திரண்யா ந யுக்தா

பூர்ணா தவத் சக்திரர்த்தம் பவதி விதிவதார்யா நதி ஸா கலாஸ்யா:

இத்யக்தே பிரம்ம வைவர்த்த இஹ ஸமுதிதா ஸ்யாத் பரா நிம்னகான்யா॥ 5

ஶந்வர்ஷோ விஷ்ணு பத்னீம் வததி கவிரிமாம் நைநாதே மல்லிநாத :

க்யாதாமேதாம் புராணே ஹயமுக புனி ச ஸ்தாபிதாம் விஷ்ணு பார்ச்வே
தீ வாக்மித்வார்த்த ஜப்யம் தீனமுக ஸமயே சௌனக : ஸூக்தமஸ்யா:
ஶந்யுக்தம் பஹ்வருசஸ்ஸ ஸ்ம்ருதீக்ருதபி ததா சிந்தனீயம் ததைனாம்॥

வாகாம்ப்ருண்யாதீ ஸூக்தே நிரவதி மஹிமா யா ச்ருதா வாக் ச தேவி
பூர்வே ஸூக்தேபி ஹம்ஸஸ்தவம் அதீக மஹிமா விச்ருதோ பஹ்வருசஸ்ய :।
யக்தா வாரண்யகே தெள கத்துப ஹர் குணை ஸாமநீ ஸம்ஹரிதேத்யபி
ஆராதயோ வ்யூஹருபீ ஹயமுக விதிதோ ஜ்ஞானினாம் கர்மபிஸ்தவம்॥

இந்தரோ வருத்ரம் ஹனிஷ்யந் ஸகிவர விதரம் விக்ரமஸ்வேதி விஷ்ணும்
ஸம்ப்ரார்த்யாதே ஹதாரிஸ்தத உபஜனித ப்ரம்ஹந்த்யாப நுத்தயை
ஸூக்தாப்யாம் ஆஹர்தீம் யம் ப்ரதி பரமஜோஹாந் முரத்தனி கந்தரவ ஏகோ
தேவானாம் நாமதாரீஸ மம த்ருடமதாவத்ய வாசஸ்பதி : ஸ்தாத॥

வேதே ச அதர்வணாக்யே ப்ரதமத உதீதம் யத் த்ரிஷப்தீய ஸூக்தம்
தந்மேதா ஜன்மகர்மாங்கமிதி நிகதிதம் கெளசீகேன ஸ்வஸ்தரே
மேதாகாம : புமாந் யஸ்துரகமுக தத : ஸர்வ லோகாதி நாதம்
த்யாயேத் வாசஸ்பதி த்வாம் ப்ரபவதி ஸகல ஸ்ததச்ருதார்த்தோ சப்ரகம்பய:॥

நாஸன்னோஸத் ததானீ மபிது கமலயா சவாதமேகம் ததானீத்
தஸ்மாத் தன்யத் பரம் சிஞ்சிதிபி ந தமஸா கவடமக்ரே ப்ரகேதம்
அத்தா கோ வேத ஹேதும் த்விவிதமவிகுணம் வாஸஸதேவாபிதானம்
வ்யூஹம் தவாம் ப்ராதுர்சயம் ஹயமுக பகமாஹ : க்ரமாத் ததத்திரியா :॥

ப்ராத: பூஜ்யம் பகாக்யம் ப்ரதமகதயந் பஹ்வருசா: பஞ்சமே சதோ
நாஸத் ஸூக்தேஷ்டமே ப்ராக்வதுபி ஸமவதந் ததத்திரிய க்ரமாத் தவாம்
பாராசர்யோ சவதீரணம் வததி ஹயமுகாதர்வண : கெளசீகஸ்த்வாம்
மேதார்த்தம் ப்ராதுர்சயம் பகமனுமனுதே ஸம்ஹரிதாப்யாஹ ஸாது॥

ப்ரதயும்னாந்தம் த்ரிபாத் பாஸ்வர வபுரம்ருதம் வாஸஸதேவாதிப்ருந்தே
பாதஸதத்ரா நிருத்தோ புனி தத உதபு தாத்மபு ரிக்விதிஜ்ஞா :।

ஹாத்வா தவாம் யஜ்ஞாருபம் ஹயவதன ஜிதந்தே ஸ்துதிம் தந்வதேத :
நிர்ணதீம் ஸர்வவேதேஷ் வனுபமமிதி தத் பெளருஷம் ஸூக்தமாப்பதை :॥

6

ஸர்வே வேதா ப்ரஜாஸ்ச ப்ரசர பஹர்பிதா : ஸம்சரயந்தே யமேகம்
சாஸ்தா யோசந்த : ப்ரவிஷ்டஸ்த்வயமபி தசதாத்மா சரதயர்ணவே யம்
ப்ரஹ்மா ச ஏகோன்விந்தத் ஹரிபிலு தசஹோதாரம் அந்தஸ்ச சந்தரே
தேவாஸ்ஸந்தம் ஸஹவூனம் நஹரி விதுரவதாத் ஸோத்ய வாசஸ்பதிர்மாம்॥

13

யஸ்மாத் ப்ரஹ்மா ச ருத்ர : ஸகல ஜகதிதம் ஜாயதே அந்தப்ஹரிர்யத்
வ்யாப்த்யா ஸத்தாம் ச யஸ்மிந் லயமபி லபதே ய : சதுர்வேத மூர்த்தி:।
விஷ்ணுர் நாராயணோ ச்டாக்ஷரபதவிதிதோ தேவகீ புந்ர ஏகோ
யோசதற்வாங்கே மதோ : ஸ்தன உபநிஷதி ஜ்ஞாயதே மே ஸ திந்தாம்॥

14

சக்தி : ஸ்வாபாவிகீ ஸாத்ர ச விவிதபரா ச்ருயதே ஜ்ஞானமேவம்
த்ரேதா தந்ர கரியேத்தம் பலமபி ததஸௌ வாஸஸதேவ : ஸ ஹம்ஸ :।
யோ ப்ரஹ்மாணம் விதாய ப்ரதமமத பராந் ப்ராஹரிணோத் ஸர்வவேதாந்
தஸ்மை தேவம் ப்ரபத்யே சரணமஹமிம் ச அபிருதஸ்யைஷி ஸேது:॥

15

வம்ரயோ விஷ்ணோர் தனுர்ஜ்யாம் ஹயவதன வரான் நேச்சயா சிச்சிதுஸ்தத்
கோட்யா சின்னம் ச விஷ்ணோ: சீர இதி கதிதம் யத்: ப்ரவர்க்யார்த்தவாதே
ததசீருஷம் யாஜமானம் ச்ருதி முகத இதும் ஸ்தாபிதம் யுக்திதோபி
பிராதுற்பாவ : ஸ கெளணோ பஹர்முக ஹரிவம்சாதி நிர்தாரிதோ வா॥

16

சுக்லம் வேதம் விவஸ்வானுபதிசளி பரம் யாஜ்ஞாவல்க்யாய வாஜீ
வேததகார்த்தை : வசோபிரமிதம் இதும் அகிலாம்னாயதீகாரிணீம் யாம்
வாக்தேவி மோகஷதர்மே கதயதி முனிராட் தத்க்ருபாலப்தபூமா
தவத் சக்தி:ஸேத்யகம்பயம் ஹயமுக கதிதம் ப்ரம்ஹவைர்த்த வாக்பி :॥

17

தஸ்மாத் வேதேபி தத்ரோபநிஷதி ப்ரஹ்மதாரண்யகே காண்ட ஆத்மா
தவம் வாக்தேவ்யா ஸஹாதெள ஜனயவி மிதுணீபுய ஸர்வாம்ஸ்ச வேதாந்
தாதாரம் தஸ்ய பத்னீம் ததனு ததுபயத்வாரிகாம் வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டம்
தத யஜ்ஞாராதிதோ சஸ்மை ஹயவதன வரான் யச்சனீதி ப்ரதிம :॥

18

துர்யேசத்யாயேத்விதீயம் தூக்முக சிச்ப்ராஹ்மணம் வ்யூஹருபம்
ப்ராணம் ஸ்தாணம் சிசும் த்வாம் சமஸ்மபி சிரோச்ரவாக்பிலம் ச ஊர்த்வ புத்னம்
ஸப்தாணம் தேவதாணம் அதீகரணமபித்ரேந்த்ரியாணாம் ஜயார்த்தம்
வாசாஷ்டம்யா யதும் தவாம் பரிகலயதி தத் ப்ரஹ்ம பக்தார்த்திஹாரி॥

19

12

7

தத்யங் ஆதூர்வணோச்வி திரிதசக்ருத சிரோதாரணாத் அச்வமூர்த்னா தாப்யாம் ப்ராவர்க்ய தத்தவம் ஹயமுக ஸமுபாதிஷ்டதேது யதார்த்தம்। ஏதாவத்யேவ தத்தவே கவிபலவசத : தாமஸா: சக்த்யதீனம் பாவத்கம் சீர்ஷமாஹூர் புவி ஜனிஸமயே தவத் கடாசௌதீதுரா:॥	20
தத்யங் ஆதூர்வணோ யோ ஹயமுக ப்ரஹதாரணயகே காண்ட ஆதெள ஆஹ ப்ராவர்க்ய தத்தவம் யதுபி சதபதே தீசூலையார்த்தவாதே। விஷ்ணவாக்யம் தத்தவ முக்தம் புனருபநிஷதி ப்ரஹம வாகீசருபம் யச்ச ப்ரோக்தம் தருதீயே ததுபி ச ஸ மதுப்ராஹமணே வக்தீ துற்யே॥	21
வாசா தேவ்யா சநிருத்தேன ச ஸ்ருஜதீ ஜகத் ஸர்வமித்யக்ர உக்தோ வாஹாஸ்யோ வாஸ்தேவ : ஸ பர இதீ மதுப்ராஹமணைம் ஸ்தாபயித்வா। தத்யங் ஆதூர்வணோச்வி திரிதச ஹித மதுத்வாஷ்டர கஷ்டயோபதேஷ்டா தத்தவம் ஜானாதீ சேத்யப்யகில சுபதநும் வக்தீ வாகீச்வரம் தவாம்॥	22
தத்யங் ஆதூர்வணோஸா வபதீசதி மதுப்ராஹமணைம் தவாஷ்டரகஷ்டயம் யத் தந் நாராயணாக்யம் கவசமிதீ ஸமாகுஷ்டயதே ஸாத்தவிகாக்ரயை :। விருத்ரஸ்யேதம் வதாயாலமிதீ ஹயமுக ப்ரஹமவித்யேதி தத்தவம் வாகீசைதே ந ஜானாதீ அனக தவ க்ருபா பாஹ்யதாம் யே ப்ரயாதா :॥	23
தத்தவம் நாராயணாக்யோபநிஷதி கதீதம் பஞ்சராத்ரோக்தத ரீத்யா தந்நாமாக்யான ஆஹாச்வமுக விசதமாத்யம் ச தர்மம் முனீந்தர :। கீதாயாம் ஸங்க்ருஹீதம் விசதயிதுமனா: க்ருஷ்ண வாஹானனைக்யம் ப்ருதே வேதோதித்தவம் ஸ்திரயதி ச ததுரோக்த ஏகாந்தி தர்மே॥	24
ஆதெள நாராயணம் தம் வததீ மதுஜிதம் தேவகீ புத்ரமந்தே வேதாந்தோ, மோகைதூர்மே வரஹயசிரஸம் ப்ராஹ க்ருஷ்ண: ஸ்வமேவ இதீ ஆலோச்யயை யோகீ கவி ஜிதுபிஜகெள தத்க்ரமாத் ஸ்துதெளதீ மத்யே வாஹாஸ்யத்வாம் சடாரிர முனிரிபி மனுதேஶ்வம் புர : க்ருஷ்ணமந்தே॥	25
ஜன்மாதீனாம் நிதானம் கதிசித் அகதயந் தேவமேகம் ததான்யே தேவீமோகாம் விது : தந்பிதுனாமவிகலம் ப்ரஹம வேதாந்த வேதயம்। இத்யேவம் ஸ்தாபயித்வா சிதசிதவியதும் ஸ்ரீமதேகம் ததீத்யபி அசுக்கெயள மோகைதூர்மே ஹயமுக ஜனிவருத்தாபதேசாந் முனீந்தர :॥	26

ச்ராவண்யாம் தே அவதாரே ஹயமுக நிகமோத்தாரணார்த்தத்வபுத்தே:
நிகவேதோபக்ரம : தத்சர்வணப இதீ நிஸ்சின்வதே பஹ்வருசாக்ரயா:।
ப்ராரம்ப : பெனர்ஜெமாஸ்யாம் யஜோஷ இதீ பரே யாஜோஷ : ஸங்கிரந்தே
தத் வேதோபக்ரமாந்தே புவி விதிவசகாஸ்த்வாம் ஸமாராதயந்தீ॥

விஷ்ணோ : பத்னீ ப்ரா வாக்தீ பஹ்மனுதே பாரதீ யாம் யதீச :
பத்ய : ப்ராக் பஞ்சராத்ரம் ச்ருதிமிஸமுபாதிஷதி தித்யாதாரேண
தத்வாகாச்விஷ்ட மூர்த்திம் ஹயசிரஸ உபாராதயந்தீ நிசம்ய
ஸ்ரீ பாஷ்யம் ஸக்ஷமணைய ஸ்வபதீ விதித யத்யாக்ருதிம் பிப்ரதே சதாத்॥

வாகீசானஸ்ய மந்த்ரம் ச்ருதி சிகு கரு : தார்க்ஷிய லபதும் ஜபித்வா
தத்கால ப்ராப்த ளாலாம்ருதம் அபிபதஹ்ந்த்ராக்ய புர்யாம் யதீந்தோ :।
மாது : ப்ராது: தநாஜோத்தம கண குருகாதீச வம்ச்யார்சிதாம் தந்
மூர்த்திம் ஸம்ப்ராப்ய காஞ்ச்யாம் ஸ்வயமபி சிரமாராதயத் பக்திபூம்னா॥

காலே வேதாந்த ஸாரி : ஸ்வபதமுபகதம் ப்ரஹமதுந்தரஸ்வதந்த்ரம்
சிள்யாக்ரயம் மூர்த்திமேனாம் ஸமனயதூத தத் சாந்த பாரம்பரீத :।
ஸேயம் வாகீச மூர்த்தி: குருவர பிரகாலாதீபி : ஸேவ்யமானா
ரம்யாஸ்தான்யாம் தரிகாலம் விலஸதீ விழுவிதார்சா அந்ய கர்ணாடதேசே॥

தர்மம் பூர்வாஞ்சரமோக்தம் ஸ்ரகுமபி ந க்ருத்வாந்திமோக்தஸ்ய தஸ்ய
அனுஷ்டானே சக்திபீதம் ஹயமுக க்ருபணம் லம்பயித்வாக்ரமம் தம்
சோபோத்ரோகாதீனார்சாவிசிய உபகதே லக்ஷ்மோஹு பூஜாம் துலஸ்யா
ஸ்வோபாக்யா வ்யாக்ருதிம் சாகலயளி கியதீ மய்யந்த்ரகா தயா தே॥

இத்தம் வாகீச பாதுாயுகல ஸதத ஸம்ஸேவநார்சாதீ தீக்ஷ:

தத்ரைதாம் நவ்ய ராங்கேச்வர யதி : அனகாம் அர்பயத் ரத்னமாலாம்।
ஏனாம் நித்யம் பத்தோ புவி மனுஜவா பக்தீ பூம்னேப்ளிதார்த்தான்
ஸர்வாந் விந்தந்தீ வாஹானனவர கருணாபாங்க தூராபிஷேகாத்॥

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஹயக்ரீவ ரத்னமாலா ஸதோத்திரம் மூற்றும்



ஞ்:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம :

ஸ்ரீமத் பரகால மடாதிபதி (33) ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஹயவதன பாதுகாலேவக
ஸ்ரீமத் அபிநவ ரங்கநாத ப்ரம்ஹ தந்தர் ஸ்வதந்தர் ஸ்வாமி அருளிய
ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஹயவதன ரத்னமாலா ஸ்தோத்ரம்

கருத்துறை ஏழீஸ்வர் : மஹாமஹோபாத்யாய - அபிநவ நாகேச, பையம்பாடி,
சேடலூர். வக. பிரத்திசாம்பாத்ரை ஸ்வாமி.

பிரன்ச் இன்ஸ்டிடியூட், பாண்டிச்சேரி - 605 001.

1. வேதங்களிலும், ஸ்மருதி கீதிஹாஸங்களிலும் மிகவும் புகழ்ந்து கூறப்பட்ட
ஸ்ரீ பரவாஸௌதேவனின் அவதாரமான வாக்தேவதையான ஸ்ரீஹயக்ரீவர் அடியேன்
மனதில் எப்போதும் ப்ரகாசிக்கட்டும். இந்த லக்ஷ்மிஹயக்ரீவருடைய
அநுக்ரஹத்தால் உலகில் மனிதர்கள் பேசுகின்றனர். மேலும் கவிதார்க்கிக
ஸிம்ஹம், ஸர்வதந்தரஸ்வதந்தரர் - என்றவாறெல்லாம் பிருதம் பெற்ற
ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகனும் இந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஹயக்ரீவரின் அருளாலேயே
மிகவும் புகழுடன் ஆச்சர்யமான தீற்மையுடன் விளங்கினார்.

2. அநிருத்தராய் வியூஹாவதாரம் கொண்டிருந்தபோது இந்த ஸ்ரீ ஹயக்ரீவர்
தமதுதிருந்தீயிலே ஸத்துவகுணம் மேலோங்கிய பிரமணைப் படைத்தார். கடவே
ராஜஸனான ரஜோகுணம் மேலிட்ட கைடபன், தாமோகுணம் மேலோங்கிய மது
என்ற கிரு அசுரர்களையும் நீர்த்துளிகளின் மூலம் உண்டாக்கினார்.
அவ்விருவரும் பிரமணிடமிருந்து வேதச்சவடிகளைப் பறித்துச் சென்றனர்.
ஸ்ரீஹயக்ரீவர் அவ்விருவரையும் தூடை கிடையில் வைத்து நெருக்கிக் கொண்டு
வேதங்களை மீட்டுப் பிரமனுக்கு அளித்தார். ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரநூல்களையும்
அருளினார். அத்தகைய லக்ஷ்மிஹயக்ரீவர் அடியேன் மனதில் எப்போதும்
ப்ரகாசிக்க வேண்டும்.

3. இந்த ஸ்ரீ ஹயக்ரீவரின் மதியில் உயர்ந்த வாக்தேவதை என்னப்பட்ட ஸ்ரீலக்ஷ்மி
என்றும் கிருந்து வருகிறாள். ஜதரேயோபநிஷத் என்ற உபநிஷத்தில் கடைசிக்கு
முந்தீன கண்டத்தில் கிது விளங்கும். கிவன் தனது திருக்கையில் வீணையை
வைத்துள்ளாள். கிவனையும், கிவளது கையிலுள்ள வீணையையும் யார் மனதில்

நினைக்கின்றாரோ அவர் பெரும் புகழ் அடைவார். அத்தகைய ஸ்ரீவாக்தேவதை
அடியேன் மனதில் என்றும் கிருந்து அடியேனை நல்ல வார்த்தைகளைப் பேச
வைக்கவேண்டும்.

4. கருஷ்ணம் நியானம் (ரிக் 1-164-47) என்ற ருக்வேத மந்திரத்தால் கூறப்பட்ட
விஷணு ஒருவரே உலகைப் படைத்தவர். அவரே வேதங்களைப் பிரமனுக்கு
அருளியவர். எல்லாவற்றையும் விட மேலானவராக ஜதரேயத்திலும், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர
ஸம்ஹிதைகளிலும் கீப்படியே கூறப்பட்டது. உலகிலிருப்பவர்களுக்குப்
பிராணவாயுவைப் போன்றவரும், வாக்தேவியால் அணைத்துக்கொள்ளப்பட்ட
வருமான கிந்த ஸ்ரீஹயக்ரீவரை எப்போதும் மனதில் எண்ணி வருகிறோம்.
மற்றையோரைப்பற்றி எற்கு வீணாய் எண்ணுவது.

5. ஆச்சவலாயனரால் தெரிவிக்கப்பட்ட தச்சலோகீ என்று ப்ரஸித்தமான துதி நூல்
ஒன்று உண்டு. அதில் வேதங்களில் தெரிவிக்கப்பட்ட வாக்தேவதை
ஸ்ரீ ஹயக்ரீவரின் சக்தியாக (=மனைவியாக) தெரியவருகிறது. மற்றையோர்
இல்லை. அர்த்தம் வை பத்நீ என்று வேதம் காட்டியபடி இந்த வாக்தேவதை
ஸ்ரீஹயக்ரீவரின் மனைவியான லக்ஷ்மி தேவியே. பிரமணின் மனைவியாகவும்,
ஸர்ஸ்வதி என்ற நதி உருவில் உள்ளவரும் இந்த ஸ்ரீஹயக்ரீவபத்தீயான
வாக்தேவியின் 16ல் ஒரு பங்கு ஆகும். ப்ரம்ஹ வைவர்த்த புராணத்தில் கிது
தெரியவரும்.

6. நெந்தூதம் என்பதாக நளசரித்துதை ஒரு காவ்யமாக எழுதிய ஸ்ரீஹர்ஷன் என்ற
கவி ஸர்ஸ்வதீயை விஷணுவின் பத்னியாகவும், ஸ்ரீவிஷணுவின் அருகில்
அர்ச்சாருபத்தில் உறைவதாகவும் கூறுகிறான். அத்துடன் கிது புராணங்களில்
ப்ரஸித்தம் என்றும் சொல்கிறான். ரிக்வேதத்தைப் பிரவர்த்திப்பித்தவரான
ஸ்ரீசௌநகர் - அறிவு, நல்ல வாக்குளித்தி கிவற்றை விரும்புபவர் காலை
வேணையில் ஜபிக்கவேண்டியதாக இந்த வாக்ஸைத்ததை குறிப்பிடுகிறார். கிவனை
எண்ணிவருபவர்களுக்கு அறிவு மேன்மேலும் வளரும்.

7. ரிக்வேதத்தில் வாகம்ப்ருணைக்குதும் என்ற பகுதியில் அளவற்ற பெருமைகளை
உடையவராக இந்த வாக்தேவீ தெரிவிக்கப்பட்டாள். அதற்கு முந்தீனஸைத்ததில்
ஸ்ரீஹயக்ரீவன் ஹம்ஸ : பரமஹம்ஸர் என்று பெருமைப்படுத்தப்பட்டவர்.

ஸாமவேதத்து ஆரண்யகத்திலும் திவ்னிருவரும் திதேபோன்று சேர்ந்து அநுஸந்தீக்கப்பட்டனர். ஆக ஜ்ஞானிகள் தங்களது வேள்வி முதலிய கற்மங்களால் ஆராதீக்கவேண்டியவர்கள் திவ்விருவருமே.

8. வந்துராஸராணக் கொல்ல முயன்ற திந்தான், அடியேனுக்கு உற்ற தோழனான் ஸீ விஷ்ணுவே! அடியேனுக்கு திவனைக் கொல்லக்கூடிய வளிமையை அருள்வீராக என்று வேண்டிக்கொண்டு விருத்ரரைக்கொன்றான். பிறகு அவனைக் கொன்றதாலான பாவம் தீர், கீழ்க்கூறியபடி திரண்டு ஸக்துங்களால் எம்பெருமானுக்கு ஹோமம் செய்து உய்வு பெற்றான். இப்படி தலைப்பகுதியில் குந்தர்வர் = குதிரையானவரும், தேவர்களுக்குப்பெயரிட்டு வழங்கச்செய்தவருமான வாசஸ்பதி என்னப்பட்ட அந்த ஸீஹுயக்ரீவர் அடியேன் மனதில் உறுதிபட எழுந்தருளியிருக்கவேண்டும்.

9. அதூர்வனை வேதத்தில் முதலில் பழக்கப்பட்ட திரிஷப்தீயஸக்தம் என்பது ஒன்று உண்டு. திது படித்ததை மறக்காமலிருக்கவும், நற்பிறவி எடுக்கவும் பயன்படக்கூடியது என்று கெளசிகர் என்ற முனிவர் தாம் தீயற்றிய குத்திரத்தில் சொன்னார். ஆகவே, ஸீ ஹுயக்ரீவரே! நல்லமேததயை விரும்புமவன் எல்லாவுலகுக்கும் தலைவரானவரும் வாசஸ்பதியுமான தேவரீரைத் தியானிப்பானாகில் அவன் கற்றகல்விகள் யாவும் மறக்காமலும், அவன் ஒருவராலும் வெல்ல முடியாதவனுமாக ஆவான்.

10. உருவம், பெயர் - தீவற்றைக் கொண்ட ஒரு பொருளும் ப்ரளயகாலத்தில் தீல்கை. கமலா என்னப்பட்ட பெரிய பிராப்தியுடன் கூடிய அந்த பகவான் ஒருவரே அப்போது கிருந்தார். அந்த கிருவரையும் விட மேலான எந்த ஒரு பொருளும் அப்போது தீல்கை. ஒரே கிருளால் கூழப்பட்டு ஜ்ஞானஸ்வரூபனான பகவான் ஒருவராலும் உணரமுடியாத நிலையில் தீருந்தார். அவனை யார் அறியமுடியும்? உலகிற்கெல்லாம் உபாதான காரணம் - நிமித்த காரணம் என்ற கிருவரைக்க காரணமானவரும், ரஜஸ் - துமஸ் கலந்த ஸத்துவகுணம் அற்று - குத்த ஸத்துவகுண ஸ்வரூபமானவரும், வாஸதேவன் - என்ற வ்யாஹத்தைச் சேர்ந்தவராகவும், பகன் என்ற பெயருள்ளவராகவும் தைத்திரீய வேதமோதுமவர்கள் யாரைக் குறிப்பிடுகின்றனரோ, ஸீஹுயக்ரீவரே! அப்படி புஜிக்கப்படவர் தேவரீரே அன்றோ.

11. ஸீஹுயக்ரீவரே! ரிக்வேதிகள் ஜந்தாவதான ஸக்தத்தில் காலையில் தொழுவேண்டிய பகன் என்ற தீருநாமத்துடன் தேவரீரை ஒதினர். எட்டாவதான, நாஸத் என்ற ஸக்தத்தில் முன்போன்றே - தைத்திரீயர்களைப் போன்று ஒதினர். ஸீ பராசரரின் குமாரரான ஸீ வேதவ்யாஸர் - திதே கருத்தில் தேவரீரை ஸீஹுயக்ரீவாவதாரமாகக் கூறுகிறார். ஆதர்வனை வேதத்து ஸத்ரகாரரான கெளசிகர், நல்ல அறிவு வளர காலை வேண்டியில் ஆராதீக்க வேண்டிய பகன் என்ற தீருநாமத்துடன் தேவரீரைப் பணித்தார். ஸீபாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதையும் இப்படியே நன்கு கூறிற்று.

12. பரிமுகக் கடவுளே! வாஸதேவ - ஸங்கர்வண ப்ரத்யம்னர்கள் என்பதாக மூன்று ஒளிவீசிவரும் தீருமேனியுடன் வ்யூஹங்களில் முதலில் ஸ்வரூபமாகத் தோன்றியதாக ரிக்விதானம் என்ற நாவில் ஸீசளனகர் முதலானோர் கூறினர். வேள்வியே உருப்பெற்றது போன்ற தேவரீர் தீருமேனியைக் குறித்து ஹோமம் செய்து ஜிதமதே என்ற துநியை தீனமும் ஒதி வருகின்றனர். இப்படி திரிபாத் ஏகபாதம் என்றவாறு புருஷ ஸக்தத்தில் தெளிவிக்கப்பட்டவர் தேவரீரே. ஒப்பற்றவரும் எல்லா வேதங்களிலும் ஒதப்பட்டவரும் தேவரீரே என்றனர் ஆப்தர்கள்.

13. பலவகைப்பட்ட வேதங்களிலும் சான்றோர்கள் எந்த ஸீஹுயக்ரீவர் ஒருவரையே அடைந்து உய்வு பெற்றனரோ, எவர் ஒருவரே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் உள்ளும் புறமும் பரவி விரவி நின்று கட்டுப்படுத்தும் திறன் கொண்டவரோ, கடலில் யார் ஒருவர் பத்து உருக்களுடன் விபவாவதாரங்களுக்குத் தீருப்பாற்கடல் மூலம் ஆனபடியால் இப்படி அருளியது) ஸஞ்சாரம் பண்ணுகிறாரோ, இத்தகையவரைப் பிரமன் ஒருவரே ஒரளவுக்கு அறிந்தாரோ, யார் சந்தீர மண்டலத்தின் நடுவே எழுந்தருளியிருக்கிறாரோ, கடவு இருந்தும், அருகிலேயே உள்ள எந்த தீவரை தேவர்களும் அறியவில்லையோ, அத்தகைய வாசஸ்பதி வாக்குக்குத் தலைவனான ஸீஹுயக்ரீவர் அடியேனைக் காத்தருள வேண்டும்.

14. எவரிடமிருந்து பிரமன், சிவன், முதலானோரும், இவ்வுலகம் யாவும் தோன்றினதோ, யார் இந்த எல்லா வகைப் பொருட்களையும் உள்ளும் வெளியும் பரவி நின்றுத் தாங்குகின்றாரோ, எவரிடம் ப்ரளயகாலத்தில் தீவையாவும் ஒடுங்குகின்றனவோ, யார் நான்கு வேதங்களே உருவானவரோ, அத்தகைய ஸீவிஷ்ணு, நாராயணன், என்பதாப் தீருவஷ்டாக்ஷர மந்த்ரத்தில் அறியப்படுகிறார். அவரே அதர்வவேதத்து உபநிஷத்தில் ப்ரம்ஹண்யோம் தேவகீபுத்ரோம்

ப்ரம்ஹண்யோம் மதுஸ்தநோம். இவனே வேதங்களுக்கு ஹிதத்தைச் செய்பவர். ஒங்காரத்தால் ஒத்படுமவர், இவரே தேவகியின் தீருமகனாய் அவதரித்தவர், இவரே மது என்ற அஸூரனை மாட்டத் ஸ்ரீஹயக்ரீவன்) என்பதாய் அறியப்படுகிறார். அத்தகைய ஸ்ரீஹயக்ரீவர் அடியேனை ஒளியிடுன் திருக்க அருள்வாராக.

15. எம்பெருமானுக்கு இயல்பாகவே பேரறிவு, தாங்கும் தீரன், நல்லனவற்றை முடிக்கும் தீரமை, எதையும் ஆட்டிப்படைக்கும் சக்தி முதலான குணங்கள் உண்டு. இவை ஒவ்வான்றும் இயல்பானவை, மற்றைய ஒருவருக்கும் அமையாதவை, மிகவும் உயர்ந்த துத்தைச் சேர்ந்தவை, பலவகையானவை என்பதாக சுவேதாச்வதூ உபரிஷத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த பரமாத்மா வாஸதேவனே. இவனையே மற்றைய வேதங்களில் ஹம்ஸன் என்றது. இவர் பிரமணைத் தனது நாபீகமலத்தில் படைத்து அவருக்கு மிக உயர்ந்த வேதங்களை அருளினார். இவரே நம்மை மோகஷம் அடைவிக்க பாலம் போன்றவர். இவரையே மோகஷம் செல்ல விரும்பும் அடியேன் சரணமாகப் பற்றுகிறேன்.

16. ப்ரவர்க்யார்த்தவாதம் என்ற வேதப்பகுதியில் ஒரு கதை வருகிறது. விஷ்ணுவின் கையில் உள்ள வில்லின் நாண்கயிற்றை வம்ரிகள் - செல்லு, கரையான், அரித்தன. அதனால் அந்த நாண் கயிறு அறுந்தது. அந்த யஜமானஸ்வருபனான விஷ்ணுவின் தலை வில்லின் நுனியால் வெடப்பட்டது. என்று அங்கு உள்ள கதை. இங்கு எம்பெருமான் விஷ்ணு குறிப்பிடப்படவில்லை. ஹரியைப் பூஜிக்கும் அந்தனை அர்ச்சகஸ்து ஹரி: ஸாக்ஷாத்' என்றது போல் வேள்வியைச் செய்யும் யஜமானனையே விஷ்ணுவாகக் கவரிற்று வேதம். யஜமானனின் நாண் கயிற்றை நாங்கள் அறுபடும்படிச் செய்ய வரம் வேண்டும் என்று கரையான் வேண்டினவரத்தால் இப்படி நேர்ந்தது. விரும்பி அவை இதைச் செய்யவில்லை. இதனை வேதங்களைக்கொண்டும், ஸ்ரீ ஹரிவம்சம் என்ற தீதிஹாசத்தைக் கொண்டும், யுக்தியாலும் சான்றோர்கள் நிலைநாட்டினர். இந்த யஜமானனை விஷ்ணுவாகக் கவரியது கௌண்ப்ராதுர்ப்பாவம் - அதாவது முக்கீயமான ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் அவதாரமில்லை. ஸ்பர்த்தமானோ விஷ்ணுரேவ பூத்வா இமாந் லோகாந் அபி ஜயதி (வாமனரான ஸ்ரீவிஷ்ணுவைக்குறித்து போட்டிகளின் நானே வெல்லவேண்டும் என்ற விருப்பமுள்ளவன் வெள்ளாட்டைக் கொண்டு ஒரு வேள்வியைச் செய்யக்கடவன், இவன் விஷ்ணுவாகவே ஆகி இந்த உலகங்களை

(வெல்வான்) என்றவிடத்தில் போல் - ஓப்புமையால் வந்த உருவம். ஸ்ரீ ஹயக்ரீவரே! தேவரீ ஸ்ரீயமன்டலத்தின் நடுவில் வீற்றிருந்து விச்வாமித்ரரின் பேரனான ஸ்ரீ யாஜ்ஞவுலக்கு முனிவருக்கு பழுதற்ற சுக்லயஜீரவேதத்தைக் குதிரை முகமாய் எழுந்தருளி உபதேசித்தருளினர். இது வேதமறிந்தவர்களான முனிவர்களின் வாக்குகளால் அறியப்படும். எல்லாவகையான வேதங்களிலும் தெள்ளிய அறிவை வழங்கும் வாக்தேவியை மோகஷத்துமத்தில் முனிகளில் சிறந்த ஸ்ரீ வேதவ்யாஸர் அருளினார். ஏன்? எனில் அவர் அந்த வாக்தேவியின் அருளால் பெருமைகளை அடைந்தவர். அந்த வாக்தேவி தேவரீரின் சக்தியே என்று ப்ரம்ஹவைவர்த்த பூராணத்தால் அறியப்படும்.

18. ஆகவே, ஸ்ரீஹயவதனப் பெருமாளே! அந்த சுக்லயஜீர வேதத்திலும் ஸம்ஹிதாபாகம் ப்ரஹதாரண்யக பாகம் என்ற பகுதீகளிலும் தேவரீ அந்த வாக்தேவியுடன் கூடி ஆதீயில் திருவராய் நின்று உலகைப்படைப்பதும், எல்லா வேதங்களையும் அருள்பவராகவும், அந்த ப்ரம்ஹாவைக் கொண்டு வ்யஷ்டி ஸ்ரூஷ்டி = இந்த மிகுந்த உலகப்படைப்பை நடத்துவதாகவும் அறிகிறோம். பிரமன் செய்த வேள்வியால் மகிழ்ந்து அவரால் ஆராதிக்கப்பட்டு அவருக்கு வரங்களை தேவரீ அருள்வதாகவும் உணர்கிறோம்.

19. ஸ்ரீஹயவதனனே! ப்ரஹதாரண்யகோபாநிஷத்தில் நாலாவது அத்யாயத்தில் இரண்டாவதாக சீக் ப்ராம்ஹணம் என்ற பகுதீ உள்ளது. அதில் ப்ராணன், ஸ்தாணா குன்ன்) சிறுகுழந்தை, மேல் தட்டையாகவும் கீழே ஒட்டை உள்ளதுமான சமஸ்ம் என்ற ஸோமபானம் செய்யும் பாத்ரமாகவும் உருவகப்படுத்தி ஸ்ரீஹயக்ரீவனின் நான்கு வடிவங்களைப்பற்றி கூறுகிறது. மேலும் மாந்தரைத் தீய வழியில் தள்ளிக் கெடுதீகளை உண்டு பண்ணும் ஏழ இந்தியங்களையும் வெல்வதற்காக வாக்தேவியுடன் கூடியவராகி பக்தர்களின் தொல்லைகளை நீக்குபவராக தேவரீரைக் காட்டுகிறது.

20. ஸ்ரீஹயக்ரீவனே! அச்வினீ தேவதைகள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்த குதிரை முகத்தைத் தாங்குவதால் ஆதர்வணரான ததீசீ என்ற முனிவர் குதிரை முகம் கொண்டார். ததீசீயாலும் அச்வினீதேவர்களாலும் ப்ரவர்க்யத்தின் உண்மையான நிலை தெளிவாய் உபதேசித்தப்பட்டது. இப்படி உண்மை திருக்க, கவியின் கோலாஹலத்தால் சீல தாமஸர்கள் - சக்தி என்ற துற்கேவதைக்கு அதீனமானது

ஹயக்ரீவரின் தலை என்கின்றனர். தாய் வயிற்றிலிருந்து இப்படியில் விழும்போது மதுஸ்தனரான ஸ்ரீஹயக்ரீவரின் கடாசெத்துக்குப் பாத்ரமானவர்களே ஸாத்துவிகர்கள், அவர்களே மோகஷம் செல்லும் எண்ணமுள்ளவர்களாவார்கள் என்ற ஸ்ரீ வேதவ்யாஸரின் கூற்றுப்படிக்கு இப்படி உண்மையை மாறாட்டிக் கூறுமவர்கள் தாமஸர்களே.

21. அதற்காவின் குமாரரான தத்தீ என்ற முனிவர், ப்ருஹதாரண்யகத்தில் முதல்காண்டத்தில் ப்ரவர்க்யத்தின் உண்மை நிலையைக் கவறினார். சதபதப்ராம்ஹணத்தில் தீசங்கீயார்த்தவாதம் என்ற பகுதியில் ஸ்ரீவிஷ்ணுவே உயர்ந்த தத்துவம் என்றும் அவர் கவறினார். உபநிஷத்தில் மூன்றாம் காண்டத்தில் பரம்பொருள் வாக்தேவதையான ஸ்ரீஹயக்ரீவனே என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. மீண்டும் அவரே நான்காவதான மதுப்ராம்ஹணத்திலும் இதனையே கவறினார்.

22. வாக்தேவியுடன் கூடிய அந்திருத்தனாகிய குதிரைமுகம் கொண்ட ஸ்ரீ வாஸ்தேவனே எல்லா உலகையும் படைப்பவர் என்றும், அவரே மிகவும் உயர்ந்த தத்துவம் என்றும் மதுப்ராம்ஹணம் நிலைநாட்டியது. அச்சினீ தேவர்களுக்கு வேண்டியவரும், மது, தவாஷ்டரன் இவர்களின் நிலையை அறிவிப்பவரும் அதற்காவின் குமாரருமான தத்தீ முனிவர் இந்த உண்மையை அறிவார் என்பதாக ஹே வாக்ச்வரனே! தேவரியே மங்களகரமான திருமேனியை உடையவராகவும் மேற்படி மது ப்ராம்ஹணம் தெரிவித்தது. ஹே ஹயவதனப்பெருமானே! ஆதூரவண்ணரான தத்தீ முனிவர் எந்த மதுப்ராம்மணத்தைக்கண்டு வெளியிட்டாரோ அதுவே ஸாத்துவிகாக்ரேஸர்களால் ஸ்ரீநாராயண கவசம் என்று கோழிக்கப்படுகிறது. இதைக்கொண்டே இந்தரன் வருத்ரனைக் கொன்றான். வருத்ரனைக் கொல்ல இது போதும். இதுவே ப்ரம்ஹவித்யை. எம்பெருமானே! தேவரின் கருணைக்கு இலக்காகாது வேதபாற்யர்கள் இதை அறியார்.

24. கைத்திரியத்தில் மஹாநாராயணையோபநிஷத்தில் தெரிவித்த பரதத்துவமான ஸ்ரீமந்நாராயணனையே ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம் முதலான ஆழகமங்களும் விளக்கின்றன. இதனையே முனிவருள் சிறந்தவரான ஸ்ரீவேதவ்யாஸர் ஸ்ரீஹாபாரதத்தில் தீருநாராயணீயம் என்ற பகுதியில் மோகஷத்ரமத்தில் வெளியிட்டார். ஸ்ரீ கீதையில் உள்ள கருத்துக்களைச் சுருக்கிக் காட்டத் தீருவள்ளப்பட்டு அவரே பாரதத்தில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனே ஸ்ரீ ஹயக்ரீவர் என்னும்

வேதாந்தக் கருத்தை பரமைகாந்தீகளின் தர்மங்களை விளக்கும்போது ஆச்சுமேதிகபர்வத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவதர்மசாஸ்திரத்தில் நிலைநாட்டினார்.

25. ஹயக்ரீவரே! உபநிஷத்தில் முதலில் நாராயணனைக்கவறி அவரையே முழவில் ப்ரம்ஹணயோம் மதுஸ்தநோம் வேதங்களைக்காப்பவரும் ப்ரணவத்தால் த்யானிக்கப்படுவருமான அந்த நாராயணனே தேவகீபுத்ரர், அவரே மதுவைக் கொன்ற ஹயக்ரீவர் என்று தெரிவித்தது. மோகஷத்ரமபர்வத்திலும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா இதே கருத்தை வெளியிட்டருளினார். இதையெல்லாம் நன்கு உணர்ந்து யோகியான ஸ்ரீ கவியன் என்ற தீருமங்கை மன்னன்.

" வசையில் நான்மறை கெடுத்த அம்மலரயற்கு அருளி முன் பரிமுகமாய் கிசைகொள் வேதநூல் என்று இவை பயந்தவனே எனக்கு அருள் புரியே" பெரியதீருமாழி 5-3-2 தீருவெள்ளாறைப் பாசுரம்) என்றும், மேலும் பெரிய தீருமாழி 7ம் பத்தில் "முன் இவ்வுலகேழும் இருள்மண்டியுண்ண முனிவரோடு தானவர்கள் தீகைப்ப - வந்து பன்னுகலை நாவ் வேதுப் பொருளையெல்லாம் பரிமுகமாய் அருளிய என் பரமன் காண்மின்" (7-8-2) என்று தீருவழுந்தூர்பாசுரத்திலும் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவப்பெருமானைக்குறித்து அருளினார். இதேபோன்று ப்ரபன்ன ஸந்தான சுடஸ்த்தரான ஸ்ரீநம்மாழ்வாரும் தமது தீருவாய் மொழியில் (2-8-5)

"ஓவாத் துயர்ப்பிரவி உட்பட மற்றெவ்வைவயும் மூவாத் தனிமுதலாய் மூவுலகும் காவலோன் மாவாசி ஆழமையாய் மீனாசி மானிடமாம் தேவாதி தேவபெருமான் என் தீர்த்தனே" என்றாருளினார். இதில் மற்றைய அவதாரங்களுக்கு முன்பாக மாவாசி என்று ஸ்ரீஹயக்ரீவரைக் கவறியது கவனிக்கத் தக்கது.

26. ஸ்ரீ ஹயக்ரீவப்பெருமானே! உலகு முதலானவற்றைப்படைத்தல்- காத்தல் அழித்தல் இவற்றிற்கெல்லாம் ஒரு தேவனே காரணம் என சில வேதவாக்யங்கள் கூறின. மற்றும் சில வேதவாக்யங்கள் யாரோ ஒரு தேவியே காரணம் என்று தெரிவித்தன. ஒரு மிதுனமே - தேவனும் தேவியமான தீருவருமே காரணம் என்பதே வேதாந்தங்களால் அறியப்படும். அந்த தீருவரும் பெரிய பிராட்டியாரும், எம்பெருமானுமே - என்பதாகவும், சேதனன் அசேதனம் இந்த தீரண்டோடும்

பிரித்துப்பார்க்க முடியாத ஸ்ரீமந்நாராயணனே காரணம் என்பதாக மோசூத்தர்மத்தில் எம்பெருமானின் அவதாரம் நடவடிக்கை முதலான்றறைக் காட்டி ஸ்ரீவேதவ்யாஸர் விளக்கியருளினார்.

27. ஸ்ரீஹயக்ரீவப்பெருமானே! ஆவணி மாதத்தில் திருவோண நகூத்தரத்தில் வேதங்களைப் பாதுகாக்க தேவரீ அவதாரம், ஆனது பற்றி ரிக்வேதிகள் அன்று ச்ராவணத்தன்று ரிக்வேதத்தை அத்யயனம் செய்யத் தொடங்குகின்றனர். அதே ஆவணியில் பூர்ணிமையில் யஜீர்வேதம் உபதேசிக்கப்பட்டது தேவரீால் என்பது பற்றி யஜீர்வேதிகள் ச்ராவண பூர்ணிமையில் தங்கள் வேதத்தைத் தொடங்குகின்றனர். இப்படி எல்லோரும் ஸ்ரீஹயக்ரீவரது தொடர்பைக் கொண்டே வேதாரம்பம் செய்கின்றனர்.

28. ஸ்ரீஹயக்ரீவப்பெருமானே! ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் பத்னீயே பரா வாக் என்னப்பட்டவள் என்பதாக எந்த ஸரஸ்வதி (=பிரமனின் மனைவி) பஹ்ரமானத்துடன் பூஜித்துவருகிறானோ அந்த பரா வாக் என்னப்பட்ட ஸ்ரீலக்ஷ்மிதேவியின் மனைவரான ஸ்ரீஹயக்ரீவன் அன்றோ நம் கணவருக்கு வேதங்களையும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரங்களையும் உபதேசித்தருளினார் என்று மிகவும் ஆதரவுடன் அந்த வாக்தேவியால் ஆவிங்கனம் செய்துக்கொள்ளப்பட்ட ஸ்ரீலக்ஷ்மிஹயக்ரீவரின் உருவை தீனமும் ஆராதித்து வருவதுடன், அந்த ஸ்ரீஹயக்ரீவர் எடுத்த ஹம்ஸ பரமஹம்ஸ தத்தாத்ரேய அவதாரங்களில் ஸேவை ஸாதித்தைப் போன்று சிகை, யஜ்ஞோபவீதம், த்ரிதண்டம் கிவற்றுடன் ஸேவையாகும் ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜரைக்கண்டு, “இவர் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் அவதாரமே, இவர் அருளிய ப்ரம்ஹ ஸ்த்ரபாஷ்யமே உலகில் ஸ்ரீபாஷ்யம் ஏன் வழங்கக்கடவுது” என்று அருளினார்.

29. ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் என்ற நம் தூப்புல்வளவும் திருவஹிந்திரபுரத்தில் ஒளூதக்கிரியில் ஸ்ரீஹயக்ரீவன் ஸந்நிதியில் கருத்மானிடமிருந்து ஸ்ரீஹயக்ரீவ மந்த்ரத்தைப்பெற்று ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனைத் தீயானித்தபோது, அவர் நேரில் எழுந்தருளி ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகனுக்கு ஸேவைஸாதித்துத் தமது லாலாம்ருதத்தை அவருக்கு அருளினார். ஸ்ரீபாஷ்யகாரரின் அம்மான் குமாரரான ஸ்ரீ திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானால் ஆராதிக்கப்பட்ட அந்த ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ மூர்த்தியை (தீருமேனியை) தாம் பெற்று அந்த

எம்பெருமானிடமுள்ள பக்தியால் ஸ்ரீகாஞ்சியில் வெகுகாலம் ஆராதித்து வந்தார்.

30. அந்த ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனும் தமது சீட்ர்களில் தலை சிறந்து தமது தீருவடிகளை ஆசரமித்த ஸ்ரீப்ரம்ஹதந்தர ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமிக்கு அந்த ஸ்ரீஹயக்ரீவ மூர்த்தியை அநுக்ரஹித்தார். பிறகு அவர் சிஷ்யர்கள் என்ற முறையில் ஸ்ரீப்ரகாலமடத்தில் தீவ்யாஸத்தானத்தில் அந்த ஸ்ரீ மூர்த்தி இன்றளவும் கர்ணாடக தேசத்தில் யதீச்வரர்களால் ஆராதிக்கப்பட்டு வருகிறபடி.

31. ஸ்ரீஹயவதனப் பெருமானே! அடியேனது (இந்த துக்காலை அருளிய ஸ்ரீ பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீமத் அபிநவ ரங்கநாதப்ரம்ஹதந்தர பரகாலமஹா தேசிகனது) பூர்வாசரமத்தில் எளிய முறையில் அநுஷ்ட்டிக்கப்பாங்கான தர்மங்களை மற்றும் அநுஷ்டிக்க முடியாமல் பண்ணி, மோகாந்தரமாம் என்னப்பட்ட ஸந்நயாஸாச்ரமத்தை அடைவித்து அருளினீர். இடையில் எனது உடலில் வெள்ளைப்பாரிமுகர் போன்று வெண்மையான உடலமையும் ஒருவிதமான நோயை உண்டு பண்ணினீர். தீனமும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஹயக்ரீவனுக்கு லக்ஷம் துளை அர்ச்சனை செய்வது என்று ஒருகோடி அர்ச்சனை செய்ய முற்பட்டபோது அந்த நோயை முற்றிலும் நீக்கியதுடன், ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் சாந்தி பர்வத்தில் வரும் ஸ்ரீஹயக்ரீவபாக்க்யானம் என்ற தேவரீரைப் பற்றிய பகுதிக்கு உரையிடும்படியான பாக்யத்தையும் அருளினீர். என்னே தேவரீநுக்கு அடியேனிடம் கரைப்பறண்டதயை.

32. இப்படி ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஹயக்ரீவரின் தீவ்ய பாதுகைகளை தீனமும் முறைப்படி பூஜிப்பது, துளை தளங்களால் அர்ச்சிப்பது, அவரையே ஸேவிப்பது இது முதலானவற்றைக் கொண்டே போது போக்கி வருபவரும் அபிநவரங்கநாத பரகாலயத்தின்தர மஹாதேசிகன் என்ற பெயருள்ளவர் இந்த ரத்னமாலை என்ற துதி நாலை அந்த ஹயவதனனின் தீருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்தார். இதனை தீனமும் படித்துவரும் மறிதச்சேர்ட்டர்கள் அவரவரது பக்திக்கு ஏற்ப விரும்பிய எல்லாப் பயன்களையும், ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஹயவதனப்பெருமானின் தீவ்யகடாகைப் பெருக்கினால் அபிவேகம் செய்யப்படவர்களாய் கட்டாயம் பெறுவர்.

(இப்படி கரோத்ரீயம் பையம்பாடி சேட்டலூர். வாஸதேவ ஸ்ரீவத்ஸாங்காசார்யர் எழுதிய சூருக்கமான கருத்துறை முற்றுப்பெறும். அனேக விஷயங்களை கீதில் குறிப்பிட முடியவில்லை. அவகாசம், நேரம் கீல்லாததே காரணம். பிறகு ஸ்ரீஹயக்ரீவாநுக்ரஹத்தால் ஆகிறது.)



"தர்மகுப் தர்ம க்ருத் தர்மீ" என ஹீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தில் வரும் தீருநாமங்கள் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஹரயக்ரீவனையே குறிக்கும் எனப் பொரியோர் கூறுவர். வாகீசாக்யா வாஸுதேவஸ்ய மூர்த்தி: என ஸ்வாமிதேசிகன் குறிப்பிடதும் நமது புதுச்சேரி ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஹரயக்ரீவனையே சாரும் என நினைக்குமளவுக்கு அவர் தேஜாரூபனாக, தம்மை நாடி வரும் பக்தர்களுக்கு நற்பலன்களையும், மனநிமித்தியையும், செழிப்பையும் வாரி வழங்கி வருகிறார். குருவாரம் எனப்படும் வியாழக்கிழமைகளிலும் இன்னும் பல முக்கிய தீணங்களிலும் பக்தர்கள் குடும்பத்துடன் ஸன்னிதிக்கு வந்து அவரவர் விருப்பப்படி கைங்கரியங்களைச் செய்து வருகின்றனர். மாணவர்கள் கல்வியில் மேன்மை பெறுகின்றனர். வியாபாரிகள் வியாபாரம் செழிக்கப்பெறுகின்றனர். எவரும் கோரியபயனை தடாது பெற்று வருகின்றனர்.

அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் நகரம் உயர்ந்த கட்டிடங்கள் சூல்வச்சிழிப்பு அன்பார்ந்த பக்தர்கள் கூட்டம் இவ்வாறு கண்ணுக்கினியதாகக் காட்சி தருகிறது. ஸன்னிதி ஏற்பட்டு 32 வருடங்கள் பூர்த்தியாகும் இத்தருணத்தில் இத்திருக்கோயிலில் வேதஸ்வருபனாகிய பெரியதிருவடி எனப்பெறும் கருடபகவானும் பிரதிஷ்டை செய்யப்படுகிறார். ஸ்ரீ கருடபகவானின் பெருமைகளை ஸ்வாமிதேசிகன் ஸ்ரீ கருட பஞ்சாசத்திலும், ஸ்ரீ கருட தண்டகத்திலும் விஸ்தாரமாக ஸாதிக்கிறார். லௌகிகமந்தர் கூட ஸ்ரீ கருடபகவானை அன்றி அபரிமிதமான பலன்களைப் பெறலாம். அவருக்கு ராகு காலத்தில் அபிஷேகம் ஆராதனை செய்வது ஸர்ப்பதோஷத்தைப் போக்கும். செய்வினை தீவினை சக்திகளை பறக்கடிக்கும். வியாதீகள், தொந்தரவுகள் நீங்கப்பெறும். வியாழன், ஞாயிறு கிழமைகளில் ஸ்ரீ கருடனுக்கு விசேஷமான கைங்கரியங்கள் செய்யலாம்.

ஆனி ஸ்வாதி ஸ்ரீ கருடனுக்கு தீருநஷ்டத்திறம். ஆடி மாதம் கருட பஞ்சமி விசேஷித்தது. பெண்கள் ஸ்ரீ கருடனை பூஜீக்க உடன் பிறந்தவர்கள் கேஷம்ப்படுவர். அமிருதத்தைக் கொணர்ந்த ஸ்ரீ கருடன் அமுதன் உண்ட தேவர்களையும் விஞ்சிய நினையாகிய மோகஷாளந்தமே நமக்கு பெற்றுக்கருவார். இதர ஸாமானிய பலன்களைப் பற்றிக் கூறுவானேன்? நவக்கிரக தோஷமும் நீங்கும். அவர் தீருமேனியில் 8 ஸர்ப்பங்கள் உள்ளன. அவருக்கு நெய்யில் தீபமேற்ற சீரகதோஷங்கள் விலகும். பக்தர்கள் யாவரும் ஸகலநுண்மைகளையும் பெறவேண்டும். வன்முறையற்று அன்பும் அமைதியும் விளங்கும் தீருநாடாக நமது புதுச்சேரி விளங்கட்டும்.

- ஸ்ரீமதி விஷ்ணுப்ரியாசாரியார்